

บทที่ 3

เยาวชนกับการเมืองการปกครอง

หลังการปฏิวัติอุตสาหกรรม มวลชนเริ่มที่จะถูกดึงหรือเข้ามีส่วนร่วมในทางการเมืองโดยตรง แต่คนทั่วไปมองการเมืองว่าเป็นเรื่องของผู้ใหญ่เท่านั้น เพิ่งราว 25 ปีมาเองที่เยาวชนนักศึกษา ได้มีบทบาททางการเมือง¹ เช่น นักศึกษาในอเมริกา โดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นสมาชิกรุ่นเยาว์ของพรรคดีโมแครท และรีพับลิกัน ในสมัยประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี หลังปี ค.ศ. 1964 เป็นต้นมา นักศึกษาเริ่มมีแนวความคิดทางเสรีนิยมมากขึ้น เช่น ต่อต้านมิให้สหรัฐฯ เข้าไปพัวพันกับสงครามเวียดนาม สนับสนุนความเสมอภาคไม่ว่าจะเรื่องผิวหรือศาสนาและช่วยเหลือชนกลุ่มน้อย² หรือในประเทศกำลังพัฒนาเช่น ขบวนการหนุ่มสาว (pemuda movement) ในอินโดนีเซีย ร่วมมือกับฝ่ายทหารโค่นอำนาจประธานาธิบดีซูการ์โนในเดือนมีนาคม ค.ศ.1966 และมีบทบาทในการประท้วง เช่น การประท้วงเรื่องคอร์รัปชัน ค.ศ.1970 - 1971 และประท้วงเรื่อง โครงการ "เมืองจำลอง" (Beautiful Indonesia - in Miniature) ตลอดจนนักศึกษายื่นคำร้องต่อรัฐบาลให้แก้ไขนโยบายพัฒนาประเทศ สร้างดุลยภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง แก้ไขปัญหาการละเมิดกฎหมายคอร์รัปชัน การใช้อำนาจในทางที่ผิดและปัญหาค่าครองชีพ³

สำหรับเยาวชนนักศึกษานในประเทศไทย เหตุที่เยาวชนนักศึกษาได้เข้ามามีบทบาททางการเมือง น่าจะเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการศึกษา ควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เติบโตขึ้นมาอย่างต่อเนื่องทั้งเศรษฐกิจภายในและเศรษฐกิจของโลกสภาพการเมืองภายในที่กีดขวางความเป็นประชาธิปไตย ปัญหาความไม่เป็นธรรมในสังคมช่องว่างระหว่างคนจน

¹ อนุช อภาภิรม, "เยาวชนกับการเมืองการปกครอง," วารสารการศึกษาแห่งชาติ 17 (ธันวาคม - มกราคม 2526), หน้า 6.

² ณรงค์ ลินสวัสดิ์, อุปสรรคของระบอบประชาธิปไตย (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2521), หน้า 28.

³ บุษกร ลายเลิศ, "พลังนักศึกษานิสิตในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย," อักษรศาสตร์ปริทัศน์ 16 (พฤศจิกายน 2516), หน้า 38 - 41.

กับคนรวย เมืองกับชนบท การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดได้ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและค่านิยมตลอดจนสถาบันสังคมมิใช่น้อย ทำให้จิตสำนึกทางการเมืองและสังคมสูงขึ้น

ในสภาพการณ์ดังกล่าว เยาวชนได้ค่อยๆ ตื่นตัวขึ้นจากการเฉยเมย ในช่วงปี พ.ศ. 2501 - 2510 กิจกรรมของนักศึกษาส่วนใหญ่มุ่งไปทางสนุกสนานรื่นเริงโดยไม่เด่นชัดในการมีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากในช่วงระยะเวลาดังกล่าว หลังการเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. 2500 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้เข้าทำการปฏิวัติ ทำให้การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองถูกระงับเป็นระยะเวลาถึง 10 ปี ทั้งก่อนหน้านั้นในอดีต การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีลักษณะขึ้นๆ ลงๆ มาตลอดจากการปฏิวัติ รัฐประหาร และการครอบงำทางการเมืองของทหาร และเมื่อพิจารณาในแง่ค่านิยม ความรู้สึกทางการเมืองที่ถูกปลูกฝังจากอดีต พบว่า หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง อำนาจทางการเมืองส่วนใหญ่เป็นของทหาร ประชาชนส่วนมากรู้สึกเหมือนมิได้สูญเสียอะไร เพราะไม่เคยรู้เห็นหรือถูกอบรมมาก่อนว่าคนไทยนั้นมีสิทธิในการเลือกรัฐบาล ทั้งนี้เพราะลักษณะของการเมืองไทยนั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมดั้งเดิมของคนไทยอย่างแยกไม่ออก เช่น ระบบ "เจ้านาย - ลูกน้อง" (parton - client system) ความร่ำรวย อำนาจ การยกย่องความเป็นผู้ใหญ่ ค่านิยมเกี่ยวกับความสนุกสนาน ระบบเกียรติยศชื่อเสียง ค่านิยมเกี่ยวกับตัวบุคคล ความเป็นอิสระหรือปัจเจกภาพ (freedom & individualism) ⁴ นอกจากนี้ ผู้นำทางการเมืองมิได้สร้างพื้นฐานการปกครองแบบประชาธิปไตยอย่างจริงจัง และมีความรู้สึกว่าการขยายตัวของ การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การขยายสิทธิเลือกตั้งไปสู่การสูญเสียเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนทำให้ประสิทธิภาพการทำงานของรัฐบาลลดน้อยลง ⁵

อย่างไรก็ตาม ผลที่เกิดขึ้นจากการศึกษาในระดับสูงอันเยาวชนได้เรียนรู้ทั้งจากภายในประเทศและภายนอกผสมผสานกับการรับรู้จากสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจและการ

⁴ ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ, "ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองไทย," ใน การเมืองและสังคม, ประพนธ์ นันทียะกุล บรรณาธิการ. พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 29 - 36.

⁵ สุจิต บุญบงการ, การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองกับเสถียรภาพทางการเมืองของไทย, หน้า 41.

เมืองได้กระตุ้นความสำนึกของเยาวชน นักศึกษา ปัญญาชน เป็นผู้ดำเนินการมีบทบาททางการเมืองที่สำคัญหลายครั้งด้วยกัน แม้บางครั้งจะเป็นการกระตุ้นจากรัฐบาล เช่น

1. การเดินขบวนเรียกร้องดินแดนจากฝรั่งเศสของนักศึกษาไทย พ.ศ.2483
2. ความขัดแย้งระหว่างนักศึกษาธรรมศาสตร์กับฝ่ายทหาร พ.ศ.2493 หลังเกิดกฎแมนฮัตตัน ทหารเข้ายึดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะถือเป็นจุดยุทธศาสตร์ ทำให้นักศึกษาประมาณ 2,000 คน ไปที่สภาผู้แทนฯ ในสมัยประชุมเพื่อขอร้องให้รัฐบาลถอนทหารออกจากบริเวณมหาวิทยาลัยและจอมพล ป.พิบูลสงคราม ยอมรับข้อเสนอแต่ไม่ได้กำหนดเวลาถอน
3. การเดินขบวนต่อต้านการเลือกตั้งที่ไม่เรียบร้อย พ.ศ.2500
4. บทบาททางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยในการเลือกตั้งเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2516 ⁶
5. ให้ความสนับสนุนพรรคการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ศรัทธาโดยไปทำงานให้พรรคหรือบุคคลนั้นช่วยโฆษณาหาเสียงในยามที่มีการแข่งขันเลือกตั้ง เช่น การเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2514 ⁷ และได้ทวีการแสดงบทบาทของตนอย่างรวดเร็วทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

ในช่วงระหว่าง พ.ศ.2515 - 2522 ขบวนการนักศึกษาได้แสดงบทบาทและมีผลงานทางด้านการเมืองการปกครองหลายอย่างที่ควรกล่าวคือ ⁸

- เป็นกลุ่มนำล้มการปกครองเผด็จการทหาร
- เคลื่อนไหวเรียกร้องรัฐธรรมนูญในกรณี 14 ตุลาคม 2516 ปลุกจิตสำนึกทางการเมืองแก่สาธารณชน ด้วยการเผยแพร่ความคิดประชาธิปไตยและสังคมนิยม
- ปลุกจิตสำนึกทางสังคม ที่สำคัญคือ

⁶ ดูรายละเอียดใน ณรงค์ สินสวัสดิ์, อุปสรรคของระบอบประชาธิปไตย, หน้า 29 - 42, ประณต นันทิยะกุล, เหตุการณ์ทางการเมืองของไทย ตั้งแต่ พ.ศ.2475 - 2518 (กรุงเทพมหานคร : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย 2518).

⁷ กมล สมวิเชียร, ประชาธิปไตยกับสังคมไทย (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 89.

⁸ อุนุช อาภาภิรม, เยาวชนกับการเมืองการปกครอง, หน้า 39 - 40.

- 1) ปัญหาความไม่ เป็นธรรมหรือช่องว่างในสังคม
- 2) สร้างค่านิยมที่ประหยัด เรียบง่าย เป็นตัวของตัวเอง ทักษะที่เห็นแก่ส่วนรวม
- 3) คัดค้านความ เชื่อฟังมง่าย เสนอความคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์
- 4) สร้างสำนึกในการพัฒนาประเทศอย่างจริงจัง
- 5) เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยโดดเด่นขึ้นมาและเสื่อมโทรมลงไปอย่างรวดเร็ว

ประชาชน นิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่เริ่มมีความตื่นตัวทางการเมืองมากกว่าแต่ก่อนจนเกิดกลุ่มต่างๆ ขึ้นมาเพื่อป้องกันผลประโยชน์ของตน โดยเฉพาะกลุ่มนิสิตนักศึกษาได้กลายเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลมาก แต่เนื่องจากการดำเนินงานของกลุ่มนิสิต นักศึกษา เน้นเรื่องการเมืองมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงเสียงส่วนใหญ่ การเดินขบวนกันจนพรวดพเรื่อ การแบ่งแยกตัวเอง ขวากการคอร์รัปชัน เงินบริจาคของประชาชนและการต่อต้านจากกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์ เช่น กลุ่มกระต๊องแดง กลุ่มนวมพลศูนย์พิทักษ์ความมั่นคงแห่งชาติ เป็นต้น ทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายและขาดศรัทธาต่อกลุ่มนิสิตนักศึกษา พลังอิทธิพลจึงค่อยๆ เสื่อมลงตามลำดับ จนกระทั่งมีการรัฐประหารเมื่อ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 บทบาททางการเมืองของนักศึกษาจึงถูกระงับไปอีกครั้ง ตลอดจนศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาสโมสรนักศึกษา ชมรมต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยถูกยุบเลิกไป เพื่อป้องกันมิให้นักศึกษายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้จะมีสโมสรนิสิตนักศึกษาและชมรมต่างๆ เริ่มที่จะมีบทบาททางการเมืองอีกครั้ง แต่ยังไม่มียุทธวิธีเหมือนแต่ก่อน ขณะที่กลุ่มข้าราชการทหาร พลเรือน และนักธุรกิจ มีบทบาททางการเมืองมากกว่า

บทบาททางการเมืองของนักศึกษาไม่ว่าจะเป็นแบบที่ไม่ผิดกฎหมายหรือในแบบที่ก่อความไม่สงบผิดกฎหมาย เช่น การเดินขบวน การก่อความวุ่นวายต่างๆ ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้งนัก ส่วนการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีการยอมรับว่าถูกต้องไม่ขัดต่อกฎหมายที่มองเห็นได้ง่ายที่สุดก็คือ การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้ง และมีบทบาทในการรณรงค์หาเสียงให้กับผู้สมัคร แต่ก็ไม่ได้มีสถิติที่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาที่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งว่ามีมากน้อยเพียงใด^๑

^๑ สุจิต บุญบงการ, "นิสิตนักศึกษากับการพัฒนาการเมืองของไทย," ใน วรรณ ไวทยากร - รัฐศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2514), หน้า 14.

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งสนใจที่บทบาทของเยาวชนนักศึกษาไทยที่เข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยผ่านทางพรรคการเมือง และผลที่ต่างได้รับต่อกันระหว่างนักศึกษา เยาวชน กับพรรคการเมือง

เยาวชนพรรคการเมืองต่างประเทศ

เนื่องจากเยาวชนพรรคการเมืองไทยที่จะทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นับได้ว่ายังเป็นสิ่งใหม่ในวงการพรรคการเมืองไทย ในขณะที่ในประ เทศยุโรปโดยเฉพาะ เยอรมนีตะวันตกให้ความสำคัญและสนับสนุนเยาวชนพรรคการเมืองมานานทั้งจากรัฐบาลและพรรคการเมือง จึงควรที่จะกล่าวถึงความ เป็นมาและบทบาทของ เยาวชนพรรคการเมืองในประ เทศยุโรปที่ เป็นต้นแบบ เพื่อ เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

สภาพสากลของเยาวชนสังคมนิยม ¹⁰

สภาพสากลของเยาวชนสังคมนิยม มีสมาชิกส่วนใหญ่จากยุโรปและลาตินอ เมริกาองค์กรสมาชิกของ IUSY (International Union of Socialist Youth - IUSY) มีอยู่ในทุกประเทศยุโรปตะวันตก นอกจากนั้นมีสมาชิกอีกประมาณ 85% ของประ เทศไทยลาตินอ เมริการวมแล้วมีสมาชิกประมาณ 60 องค์กรหรือ 2 ล้านคน

ประวัติขบวนการ

เริ่มขึ้นในปี 1907 เมื่อมีการสถาปนา IUSY เหตุที่ตั้งขึ้นก็เนื่องมาจากประเทศที่เคยเป็นประเทศเกษตรกรรมใหญ่ กลายเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของโลกไปอย่างรวดเร็วพร้อมกับการขยายตัวของชุมชนเมืองและจำนวนกรรมกร ทำให้เมืองเริ่มแออัด ขณะที่โรงงานเกิดขึ้นมากมาย ตามมาด้วยสลัมในเมือง ชีวิตคนงานตกอยู่ในสภาพเลวร้าย และการใช้แรงงานหญิงและเด็กโดยให้ค่าตอบแทนต่ำกว่าระดับยังชีพ ในขณะที่การขยายตัวทางอุตสาหกรรมยังคงดำเนินไปอย่างรวดเร็ว แรงงานเด็กราคาถูกกำลังถูกป้อนเข้าโรงงานจำนวนมากขึ้นทุกที เมื่อมี เครื่องจักรที่

¹⁰ โรเบิร์ต คีลริต, "การพัฒนาพรรคการเมืองในยุโรป," บทบาทของคนหนุ่มสาวกับการพัฒนาระบบประชาธิปไตย, หน้า 31 - 36.

สามารถใช้การได้ดีโดยวิธีการง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ทำให้สามารถจ้างแรงงานไร้ฝีมือได้เป็นจำนวนมาก ในที่สุดช่างฝีมือก็ถูกแทนที่ด้วยชนชั้นคนงานอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมหาศาล

ในระยะต้นศตวรรษที่ 20 คนงานหนุ่มสาวที่อายุระหว่าง 14 - 15 เพิ่มขึ้นจากจำนวน 200,000 คน เป็น 450,000 คน ติดต่อกันเป็นเวลา 10 ปี สภาพการทำงานที่บีบคั้นกดดัน และการไร้อำนาจการต่อรองผลักดันให้คนงานหนุ่มสาวจัดตั้งองค์การเยาวชนสังคมนิยมขึ้นเป็นแห่งแรกตามแนวทางกลุ่มสังคมนิยมของรุ่นผู้ใหญ่ที่ได้ตั้งขึ้นมาก่อนหน้าแล้ว

คนหนุ่มสาวคำนึงถึงเรื่องการปรับปรุงสภาพชีวิตทางวัตถุก่อน จึงค่อยมาคิดถึงโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม องค์ประกอบสำคัญอีกประการของขบวนการเยาวชนสังคมนิยม คือทัศนคติต่อต้านทหาร

ในปี ค.ศ. 1870 เริ่มมีการเกณฑ์ทหารขึ้นภายหลังสงคราม และเนื่องจากคนงานที่จะต้องถูกเกณฑ์ทหารต่างเคยได้มีส่วนร่วมกิจกรรมกับสาธารณชนในการต่อสู้เรียกร้องทางการเมือง ดังนั้นความสำนึกทางการเมืองจึงติดไปด้วยในระหว่างถูกเกณฑ์ทหาร ปัจจัยสำคัญนี้นำไปสู่การเรียกร้องให้ลดระยะเวลาเป็นทหารเกณฑ์ และปรับปรุงสภาพการดำรงชีวิตในค่ายทหารให้ดีขึ้นที่สำคัญคือ ประเด็นการใช้ทหารขัดขวางการนัดหยุดงานและการเดินขบวนประท้วงของคนงาน กลายเป็นเรื่องที่ได้รับการสนใจเป็นอันดับแรกจากขบวนการเยาวชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อทหารเกณฑ์หนุ่มๆ เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการด้วย

คนหนุ่มสาวค่อยๆ ททยอยกันเข้าร่วมขบวนการกลุ่มเยาวชนอิสระมากขึ้นทุกที ทั้งนี้เป็นผลจากการที่คนหนุ่มสาวเหล่านี้ใช้ความคิดริเริ่มของตนเองมากขึ้น และอีกประการ ขบวนการแรงงานในระยะเริ่มก่อตั้ง มักจะเรียกร้องความสนใจจากคนงานหนุ่มสาวได้ค่อนข้างมาก คนหนุ่มสาวเหล่านี้ได้ร่วมทำกิจกรรมกับสหภาพแรงงานกับพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยต่างๆ และบางทียังไปร่วมกับองค์กรเยาวชนหัวรุนแรง นอกจากนี้ ยังต้องการทำงานตามความเข้าใจของตน เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะของเยาวชนอีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมักได้รับการเมินเฉยจากองค์การของผู้ใหญ่อยู่บ่อยครั้ง

ความเชื่อมั่นว่า การสามัคคีของคนงานทั่วโลกเป็นความจำเป็น ปรากฏมาตั้งแต่เริ่มแรก โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนในการประชุมองค์การเยาวชนระหว่างประเทศในปี 1907 ที่มีตัวแทนจาก 13 ประเทศเข้าร่วม ได้มีการตกลงจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศถาวรขึ้น เป็นการแสดงถึงการยึดมั่นในหลักการสังคมนิยมอย่างเห็นได้ชัด จุดมุ่งหมายสำคัญก็คือ การให้คนงานได้ตระหนักว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการที่มีขอบข่ายกว้างใหญ่ไพศาลทั่วโลก ซึ่งรวมถึงคนงานในประเทศที่พัฒนาอุตสาหกรรมแล้วด้วย สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลในด้านจิตวิทยากับคนงานหนุ่มสาวในเวลานั้น มากเสียกว่า

มาตรการอุปสรรคอื่นๆ ของคณะกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งมาบริหารองค์การเยาวชนสังคมนิยมสากล ในเวลานั้นในขบวนการเยาวชนมีแนวทางสำคัญอยู่ 2 แนวทาง แนวทางหนึ่งถือว่าเยาวชนเป็น องค์ประกอบสำคัญของชนชั้นกรมาชีพ แนวทางนี้มุ่งกิจกรรมด้านการต่อสู้ทางการเมืองเป็นหลัก และอีกแนวมองว่า การศึกษาและการพิทักษ์ผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจควร เป็นวัตถุประสงค์ที่ถูกต้อง สำหรับคนงานหนุ่มสาวแนวหลังนี้คือเยาวชน เยอรมัน ออสเตรีย และเบลเยียม ทศนคติดังกล่าว เกี่ยวพันไปถึงปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างพรรคกับขบวนการเยาวชนด้วย

ความสัมพันธ์ทุกด้านระหว่างพรรคและเยาวชนเกิดขึ้นจากสภาวะการณ์ที่ทั้งคู่ไม่ได้วางแผน มาก่อน แต่เมื่อเยาวชนตั้งองค์กรของตนขึ้นมาแล้ว พรรคย่อมต้องการเข้ามาทำเป็นธรรมดา การ ควบคุมใกล้ชิดและการนำของพรรคการเมืองได้รับการต่อต้านจากนักจัดตั้งเยาวชนที่ได้ดำเนินการ ต่อสู้ทางการเมืองมาอย่างโชกโชน จนสามารถปกครองตัวเองได้ ความขัดแย้งนี้ยังคงดำรงอยู่ใน ปัจจุบัน ซึ่งเราจะพบว่าผู้ใหญ่กับองค์กรเยาวชนของพรรคมักจะมีนโยบายต่างกันเสมอ ในอดีต เยาวชนสากลเห็นพ้องและให้ความร่วมมือกับพรรค หรือสหภาพแรงงานที่ตนสังกัดอย่างเต็มที่ แต่ พวกเขาที่ยืนย่นอย่างหนักแน่นว่าความร่วมมือดังกล่าวจะต้องเกิดจากการยอมให้พวกเขาออกเสียง ลงคะแนนและดำเนินกิจกรรมได้อย่างอิสระในปี 1919 มีเยาวชนประมาณ 500,000 คน เป็น สมาชิกขององค์กร เมื่อเริ่มสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการตีความ socialist international ใหม่ว่า ขบวนการเยาวชนสากลก็ได้รับการตีความใหม่เช่นกัน

เยาวชนสังคมนิยม และพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย (SPD)

การตั้งองค์กรเยาวชนสังคมนิยมในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นความริเริ่มของพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย ไม่ได้เกิดขึ้นเอง โดยเยาวชนเป็นผู้จัดตั้ง ดังนั้น องค์กรดังกล่าวจึงทำหน้าที่สนองนโยบายของพรรคมากกว่าอย่างอื่น มีการให้การศึกษาเยาวชน เพื่อให้เข้าใจระบบสังคมนิยมอย่างถูกต้องและฝึกเจ้าหน้าที่ผู้เยาว์ช่วยงานในพรรค องค์กรจึงเป็นเสมือนกลุ่มทำงานของพรรค และเป็นหลักประกันมิให้เกิดผู้นำที่พรรคไม่ได้เลือก มาบริหารองค์กรตามใจชอบ สภาพเปลี่ยนไปราวทศวรรษที่ 1960 เมื่อมี พ.ร.บ.ใหม่ให้สภาเยาวชน เลือกผู้นำของตนเองได้โดยการเลือกตั้ง บทบาทของเยาวชนสังคมนิยมผู้กล้าหาญและผู้ประพฤติตน เหมาะสมของพรรคก็คือ การยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและยุทธวิธีของพรรคในปลาย ทศวรรษที่ 1960 พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย ในเวลานั้นพัฒนาจากพรรคแรงงานไปสู่พรรคประชาชน เท่ากับว่าพัฒนาจากพรรคที่เป็นตัวแทนของชนชั้นคนงานไปสู่พรรคที่เป็นตัวแทนของประชาชนในวง

กว้าง มีการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจของยูวสังคมนิยมในเรื่องบทบาทและกิจกรรมของพวกเขาใน
ขบวนการสังคมนิยมระหว่างปี 1965 - 1969 ในช่วงเวลานั้นเยาวชนเริ่มวิพากษ์วิจารณ์และมี
บทบาททางการเมืองอีกครั้งหนึ่ง

ในเวลาเดียวกันนั้น พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยตัดสินใจทำแนวร่วมกับพรรคคริสเตียน-
ตีโมแครต จัดตั้งรัฐบาลซึ่งมีผลทำให้ฝ่ายตรงข้ามนอกสภา ได้แก่ ขบวนการนักศึกษาที่เติบโตขึ้นใน
ทศวรรษที่ 1960 จากการต่อต้านการรวบอำนาจสามารถมีอิทธิพลต่อขบวนการเยาวชนสังคมนิยม
เยาวชนสังคมนิยมเปลี่ยนจุดยืนเป็นวิพากษ์วิจารณ์ และต้องการมีอิทธิพลต่อนโยบายของพรรคมาก
ขึ้น วิจารณ์ระบบรัฐสภา จุดอ่อนและความไร้สมรรถภาพในขบวนการตัดสินใจของรัฐสภาและ
วิจารณ์พรรคว่าแทบจะไม่แตกต่างจากพรรคกรรมทูมพี และทั้งวิจารณ์การทำงานของพรรคร่วมกับ
พรรคอนุรักษนิยมในรัฐบาลผสม ขณะที่พลังฝ่ายตรงข้ามนอกสภาปฏิเสธโอกาสในการเปลี่ยนแปลงสังคมนิยม
โดยพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย และต่อต้านพรรคเยาวชนสังคมนิยมยังรักษาความสัมพันธ์กับพรรค
แต่ด้วยจุดยืนที่วิพากษ์วิจารณ์พวกเขาที่ยืนยันว่าการเปลี่ยนแปลงหรือปฏิรูปสังคมนิยมจะเกิดขึ้นได้โดย
พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย

ในปี 1969 เยาวชนสังคมนิยมกลายเป็นฝ่ายตรงข้ามในพรรค จุดมุ่งหมายของเขาคือ
การเปลี่ยนแปลงภายใน พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยให้พรรคเป็นขบวนการประชาชนและสังคมนิยม
เพื่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคมนิยมไปสู่สังคมนิยมประชาธิปไตยมากขึ้น พวกเขาต้องการได้เสียงส่วนใหญ่
ในพรรคมาสนับสนุนจุดยืนของเขาและผลักดันให้พรรครับนโยบายใหม่ที่พวกเขาเสนอ

เห็นได้ชัดว่าแม้จะวิพากษ์วิจารณ์พวกเขาที่ยังคงถือตนเองเป็นส่วนหนึ่งของพรรคสังคมนิยม
ประชาธิปไตยและต้องการทำงานภายในพรรค ร่วมกับพรรคและเพื่อประโยชน์ของพรรค นอกจากนี้
นั้นยังต้องการทำงานร่วมกับเยาวชนกลุ่มต่างๆ และกับประชาชนโดยตรง เพื่อชักชวนให้มามีส่วนร่วม
ร่วมในกิจกรรมทางสังคมนิยมทุกระดับจนนำไปสู่การปฏิรูปสังคมนิยมส่วนร่วมในที่สุด

เยาวชนพรรคโซเชี่ยลตีโมแครต ¹¹

สมาคมเยาวชนพรรคโซเชี่ยลตีโมแครต (Young Socialists) หรือ (JUSO)

ลักษณะองค์กร ถือว่าเป็นองค์กรอิสระของกลุ่มเยาวชนที่มีอายุ 35 ปีลงมาถึง 16 ปี ที่

¹¹ เจลีย์ว ชนะกาญจน์, "เยาวชนพรรคการเมืองเยอรมนี" วารสารคนรุ่นใหม่
พรรคก้าวหน้า 1 (กรกฎาคม 2530): 9 - 10.

มีความคิดและเห็นด้วยกับนโยบายของพรรคโซเซียลดีโมเครต ทำกิจกรรมสนับสนุนพรรคนี้ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 3 แสนคน

การเป็นสมาชิกใหม่ของเยาวชนกับองค์กรในระดับล่างที่สาขาขององค์กรตั้งอยู่คือ เป็นสมาชิกระดับออกแพร่จ่าย (ระดับท้องถิ่น) ซึ่งมีอยู่ประมาณ 2 พันแห่งทั่วประเทศ

ลักษณะขององค์กร มีตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับเมือง ระดับกลุ่มเมือง ระดับรัฐ ระดับแคว้น และระดับพรรคหรือระดับชาติ เป็นองค์กรสูงสุด

การบริหารองค์กรจะมีการเลือกกรรมการบริหารในระดับล่างสุด แล้วตัวแทนระดับล่างสุดจะส่งตัวแทนเข้ามาเลือกผู้บริหารในระดับสูงขึ้น จนถึงตำแหน่งสูงสุดคือ เลขาธิการ ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารชุดหนึ่ง และมีสภาเยาวชนควบคุมการบริหารกรรมการของแต่ละระดับ จะต้องมิตัวแทนเป็นกรรมการบริหารสาขาพรรคทุกระดับ สูงสุดในคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีตัวแทนของเยาวชนพรรค เป็นกรรมการบริหารอยู่ในคณะด้วย

ที่ทำการขององค์กรใหญ่ของ เยาวชนอยู่แห่งเดียวกันกับที่ทำการใหญ่ของพรรค ส่วนสาขาบางแห่งอาจมีที่ทำการ เฉพาะ

งบประมาณ

ได้รับการสนับสนุน 3 ทาง คือจากพรรค จากรัฐบาล จากผู้สนับสนุนและการทำกิจกรรม การทำกิจกรรมจะเริ่มจากองค์กรระดับล่างประสานกับระดับนโยบายการเข้ามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาหรือผลักดันความต้องการของประชาชนระดับท้องถิ่น อย่างกรณีปัญหาในเวศน์วิทยาการต่อต้านการใช้พลังงานนิวเคลียร์

แน่นอนที่สุดว่าความคิดของเยาวชนมักจะรวดเร็ว เพราะ เป็นวัยหนุ่มสาว ส่วนในพรรคระดับพรรค ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติความเห็นที่ต่างกันย่อมเกิดขึ้น การแก้ปัญหาจุดนี้เยาวชนจะประสานความเข้าใจกับผู้ใหญ่ภายในพรรค ส่วนนอกพรรคจะมีการออกข่าวสารให้ประชาชนเข้าใจและเรียกร้องแนวความคิดของกลุ่ม ซึ่งถือว่าเป็นความคิดเห็นของประชาชนที่ทางพรรคจะต้องรับฟังด้วย

การสนับสนุนของกลุ่มเยาวชนต่อสมาชิกพรรคในพื้นที่ทำโดยการประสานกับสมาชิกพรรคที่ได้รับการเลือกตั้งในพื้นที่นั้นๆ ให้ความรู้แก่ประชาชนและจัดให้ประชาชนมีกิจกรรมร่วมกับสมาชิกพรรค

จากการที่กล่าวมานี้จะเห็นว่าเยาวชนพรรคการเมืองของเยอรมัน เป็นเพียงองค์กรกิจกรรมองค์กรหนึ่งที่ทำงานด้านการเมือง ในขณะที่องค์กรอื่นก็ทำหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ขององค์กร แต่ละองค์กรไปโดยที่ประเทศนี้ได้ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมของเยาวชนทุกประเภทตามต้องการได้นำเสนอ แต่ผลที่ได้สูงสุดน่าจะอยู่ที่ทำให้เยาวชนของชาติได้รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง การเข้าใจต่อปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการได้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตนเอง ซึ่งเป็นพลังที่สำคัญของชาติในอนาคตนั้น หมายถึงว่าอนาคตของชาติจะเป็นอย่างไร เยาวชนต้องเข้ามามีส่วนร่วม สร้าง รับรู้ และต้องรับผิดชอบร่วมด้วย

ประวัติเยาวชนพรรคการเมือง พรรคประชาธิปไตย

กลุ่มหนุ่มประชาธิปไตย (THE YOUNG DEMOCRATS)

ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ 24 มิถุนายน 2475 มีพรรคการเมืองพรรคแรกที่เกิดขึ้นคือพรรคราษฎร ซึ่งยังจัดองค์กรและกำหนดแนวทางและนโยบายทางการเมืองได้ไม่ชัดเจนนัก จนกระทั่งสมัยที่นายปรีดี พนมยงค์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นครั้งแรก เมื่อ 24 มีนาคม 2488 นายควง อภัยวงศ์ ซึ่งเป็นคู่แข่งทางการเมืองขณะนั้นร่วมกับ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช และคณะผู้ร่วมก่อตั้งพรรคก้าวหน้าและ ดร.โชติ คุ้มพันธ์ และคณะได้ร่วมกันจัดตั้งพรรคประชาธิปไตยขึ้น เมื่อ 6 เมษายน 2489 และนับแต่วันที่จัดตั้งพรรคประชาธิปไตยขึ้นมาจนปัจจุบัน พัฒนาการของพรรคจะแบ่งออกเป็น 4 ยุค คือยุคนายควง อภัยวงศ์ พ.ศ. 2489 - 2511 ยุค ม.ร.ว. เสถียร ปราโมช พ.ศ. 2511 - 2522 ยุคพันเอก ถนัด คอมันตร์ พ.ศ. 2522 - 2525 และยุคนายพิชัย รัตตกุล พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน ¹²

ในปี พ.ศ. 2489 ได้มีประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2489 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ 3 ที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวในการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้น ทั้งนี้เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ให้เสรีภาพในการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นได้ นักการเมืองจึงรวมตัวกันจัดตั้งพรรคขึ้นมากมายพรรค อย่างไรก็ตาม พรรคการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงระยะนี้เรียกได้ว่าเป็นพรรคการเมืองเถื่อนในแง่

¹² นคร ชมพูชาติ, "กลุ่มยุวประชาธิปไตย อดีตปัจจุบันและอนาคต" บทบาทของคนหนุ่มสาวกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิฟรีดริช เอแบรท ประเทศไทย, 2527), หน้า 231.

ของกฎหมาย ทั้งนี้เพราะไม่มีกฎหมายรองรับและในวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494 ก็ได้เกิดรัฐประหารเจียบขึ้น คณะรัฐประหารได้เลิกใช้รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2489 และนำเอารัฐธรรมนูญฉบับวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475 มาใช้แทน นอกจากนี้ยังได้ห้ามชุมนุมทางการเมืองอีกด้วย อันเป็นผลให้พรรคการเมืองทั้งหมดต้องสลายตัวไป ต่อมาได้มีการประกาศกฎหมายพรรคการเมืองฉบับแรก เมื่อ 19 กันยายน พ.ศ. 2498 พรรคการเมืองไทยก็เฟื่องฟูขึ้นอีกครั้ง แต่อีก 4 ปีต่อมา พรรคการเมืองต่างๆ ภายใต้อิทธิพลรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2475 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2495 ได้ถูกยกเลิกไปตามคำสั่งของคณะปฏิวัติหลังจากจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ท้าการปฏิวัติในวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 มีคำสั่งห้ามการชุมนุมทางการเมืองโดยเด็ดขาดมีผลให้ประชาธิปไตยของไทยต้องสิ้นสุดลงอีกครั้ง¹³ แต่ก็ยังมีกลุ่มคนหนุ่มกลุ่มหนึ่งราว 20 คน ที่มีความสนใจต่อความเป็นไปในกิจการด้านการเมือง และยังคงจับกลุ่มประชุมสนทนาปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องความเป็นไปของบ้านเมืองอยู่ แม้ว่าจะระย่นนั้นจะเป็นเวลาที่ทางการห้ามชุมนุมรวมกันเกินกว่า 5 คน แต่คำสั่งหรือกฎข้อบังคับมิได้เป็นอุปสรรคในการชุมนุม ร่วมแสดงความคิดเห็นในกิจการด้านการเมืองของกลุ่มคนหนุ่ม เหล่านี้ได้

ต่อมาเมื่อรัฐบาลประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลทั่วประเทศ จึงเป็นโอกาสที่ทางกลุ่มได้รอกอยกันมานาน ฉะนั้นจึงมีบุคคลคนหนึ่งจากกลุ่มได้เข้ารับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครกรุงเทพ พ.ศ. 2511 ซึ่งผลปรากฏว่าประสบชัยชนะและได้รับการเลือกตั้งเข้าไปนั่งในสภาเทศบาล (นครกรุงเทพ) โดยสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ผลจากการที่พรรคประชาธิปัตย์ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน ให้เป็นผู้บริหารงานเทศบาลนครกรุงเทพครั้งนี้ ยิ่งความพอใจให้กับหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ด้วยเห็นว่างานสร้างสรรค์ระบอบประชาธิปไตยของ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช จะมีเค้าโครงที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นและจะไม่มีการสูญหายและเมื่อเห็นว่ามีคนหนุ่มมา สนใจกิจกรรมทางการเมืองกันมาก และได้มาสมัครตามคำประกาศของหัวหน้าพรรค โดยยินดีที่จะเข้ารับภาระอันลำบากยิ่งร่วมกัน ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรค จึงได้เสียสละที่ดินเป็นจำนวนสองไร่ ณ ถนนเพชรบุรี เพื่อใช้สำหรับเป็นที่ทำการก่อสร้างสำนักงานพรรคที่ถาวรต่อไป

¹³ ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ, พรรคการเมืองและปัญหาพรรคการเมืองไทย, หน้า 63 - 67.

จนถึงวันที่ 4 มิถุนายน 2512 หลวงประกอบนิติสารได้ เสนอระเบียบการของกลุ่มหนุ่ม เข้าที่ประชุมของคณะกรรมการกลางพรรค เพื่อขออนุมัติให้คนหนุ่มผู้สนใจในการเมืองกลุ่มนี้ได้ เข้ามาอยู่ในพรรค โดยใช้ชื่อของผู้สนใจการเมืองกลุ่มนี้ว่า "กลุ่มสัมมนาประชาธิปไตย" ผลปรากฏว่า ที่ประชุมอนุมัติและยินยอมให้ใช้ชื่อดังกล่าวโดยสังกัดอยู่ในพรรคประชาธิปไตยและ เห็นชอบในหลักการ ของกลุ่มที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆ ทางการเมืองเพื่อประชาชนและประเทศชาติ จะยืนหยัดอยู่ใน อุดมการณ์ที่ว่า "จะเสียสละและให้โดยมิหวังผลตอบแทน" กับมีความเห็นว่าคนหนุ่มกลุ่มนี้มีความ กระตือรือร้น สนใจ แต่ละคนก็มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์เกี่ยวกับด้านการเมืองมาบ้าง พอสมควรกับ สิ่งเห็นแล้วว่า กลุ่มคนหนุ่ม เหล่านี้จะเป็นกำลังที่เข้มแข็งต่อไปในอนาคตของประเทศ ชาติ

หลังจากหลวงประกอบถึงแก่อนิจกรรม กลุ่มหนุ่มมิได้หยุดกิจกรรม แต่ได้มีการประชุม ปรึกษาหารือติดต่อกันตลอดมา พร้อมๆ กันนั้นก็มิบุคคล เป็นจำนวนมากได้ เข้ามาสมัครอยู่ในกลุ่มโดย สังกัดพรรคประชาธิปไตย ในจำนวนนี้มีทั้งสมาชิกสภาผู้แทนฯ สภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ พ่อค้า ประชาชน บุคคลดังกล่าวเหล่านี้ได้ร่วมประชุมกันและก็ร่วมกันร่าง ข้อมบังคับของกลุ่มขึ้นเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2514 จากนั้นบุคคลที่เข้ามาอยู่ในกลุ่มก็ได้ร่วมกัน ดำเนินกิจการของกลุ่มผู้สนใจการเมืองตลอดมา ทั้งได้มีส่วนช่วยเหลือในกิจกรรมบางอย่างของ ประชาชน นิสิตนักศึกษาและต่างประเทศ เมื่อกลุ่มนี้ได้เปิดเผยตัวออกสู่สาธารณชนสื่อมวลชนได้ เป็นผู้ให้นามของกลุ่มนี้ว่า "กลุ่มหนุ่มประชาธิปไตย" แทนที่จะเรียกกลุ่มสัมมนาประชาธิปไตย ซึ่งทาง กลุ่มยินดีที่ใช้ชื่อดังกล่าวตลอดมา เพราะเห็นว่า เป็นชื่อที่ไม่ไกลไปจากความหมายเท่าไรนัก ¹⁴ แต่ครั้งบุคคลสำคัญในกลุ่มได้รับตำแหน่งสำคัญทางการเมืองและมีบทบาทสำคัญในพรรค กลุ่มหนุ่ม ประชาธิปไตยดังกล่าวได้สลายไป เหลือไว้แต่เพียงอุดมการณ์และบทเรียนที่สำคัญ เพื่อให้คนรุ่นต่อไป ได้ศึกษาเท่านั้น

¹⁴ พรรคประชาธิปไตย "นโยบายและข้อบังคับกลุ่มหนุ่มประชาธิปไตย" พุทธศักราช 2512 แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2515" (กรุงเทพมหานคร : สหศิลป์การพิมพ์), 2515.

กลุ่มยุวประชาธิปไตย (YOUNG DEMOCRATS)

ในเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม 2516 และ 6 ตุลาคม 2519 แนวคิดเกี่ยวกับพรรคการเมืองนอกระบบ เกิดเป็นความหวังใหม่ของคนหนุ่มสาว ที่เห็นว่ามีพรรคการเมืองที่ปฏิบัติเท่าเทียมกัน จะสามารถเป็นตัวแทนของประชาชนได้ แต่การสร้างพรรคที่ปฏิบัติก็เป็นแต่เพียงความใฝ่ฝันที่ยังมี อาจเป็นที่พึงของประชาชนได้ พรรคประชาธิปไตยซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่ที่สุดในบรรดาพรรคการเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 แกนร่วมคนสำคัญได้กระจัดกระจายหายไป ทำให้เกิดช่องว่างที่ยากต่อการร่วมตัวไม่น้อย ช่วงนี้เองคนที่คนหนุ่มสาวปัญญาชนรุ่นใหม่นำได้รวมตัวขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งในราวกลางปี 2523 โดยการสนับสนุนของนายมารุต บุณนาท อดีตเลขาธิการพรรคสมัยนั้น ซึ่งกลุ่มหนุ่มสาวได้มีส่วนร่วมรวบรวมสมาชิกพรรคที่แตกแยกกันใหม่ให้กลับมาต่อสู่ทางการเมืองในระบบพรรคเสียใหม่¹⁵ และช่วยเสริมการทำงานพรรค วันที่ 9 ตุลาคม 2523 คนหนุ่มสาวได้พัฒนาจัดตั้งองค์กรชื่อกลุ่มวาย.ดี. โดยแปรรูปจากคนหนุ่มสาว คณะทำงานเสริมพรรคโดยมีเป้าหมายเฉพาะหน้าอยู่ที่ชัยชนะการเลือกตั้งของพรรค การสร้างการยอมรับจากพรรค โดยมีเป้าหมายระยะยาวอยู่ที่การสร้างพรรคให้เข้มแข็งเพื่อต่อสู้ให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตยที่แท้จริงของประชาชน

ในช่วงปี พ.ศ.2525 - 2527 ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นกลุ่มยุวประชาธิปไตย มีธรรมนูญของกลุ่มภายใต้ข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรคประชาธิปไตย แต่สามารถเคลื่อนไหวตามธรรมนูญต่อไปได้ แม้ว่าพรรคประชาธิปไตยจะไม่สามารถดำเนินการตามปกติได้ หากมีการรัฐประหารเกิดขึ้นก็ตาม และในปี พ.ศ.2530 หลังจากเกิดวิกฤตการณ์ความแตกแยกในพรรคประชาธิปไตย จากกรณีเกิดกลุ่ม 10 มกราคม กลุ่มยุวประชาธิปไตยได้ตัดสินใจลาออกจากสมาชิกพรรคประชาธิปไตย หลังจากได้พิจารณาถึงสิ่งที่ผ่านเข้ามาในพรรคประชาธิปไตย และแกนนำอดีตยุวประชาธิปไตยได้ร่วมจัดตั้งองค์กรในพรรคประชาชน ซึ่งได้เปลี่ยนเป็นพรรคเอกภาพในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตาม พรรคประชาธิปไตยยังคงมุ่งหวังรอคอยโอกาสที่จะสร้างองค์กรเยาวชนของพรรคเพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ทดแทนคนรุ่นเก่าเพื่อสืบทอดอุดมการณ์และร่วมพัฒนาพรรคต่อไป¹⁶

¹⁵ ณรงค์ ปานนอก, เยาวชนที่ศรัทธาในสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร : รุ่งแสงการพิมพ์, 2530), หน้า 137.

¹⁶ นคร ชมพูชาติ, "กลุ่มยุวประชาธิปไตย อดีตปัจจุบันและอนาคต", บทบาทของคนหนุ่มสาวกับการพัฒนาระบบประชาธิปไตย, หน้า 232 - 233.